

Bilag 7.

Indenrigsministerens bemærkninger til bilag 6.

Til skrivelsen af 5. maj 1972 fra Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner bemærkes:

I henhold til kildeskattelovens § 64, stk. 2, udgør de beløb, der ved begyndelsen af hver måned udbetales til den enkelte kommune til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter, en tolvtedel af det årlige beløb, der i det for kommunen til enhver tid gældende budget er optaget som dens forventede indtægt ved personlig indkomstskat m. v.

Da skatteåret ved indførelsen af kildeskat blev sammenfaldende med kalenderåret, medens det kommunale regnskabsår som hidtil løber fra den 1. april til den 31. marts, opstod der ved overgangen til kildeskat en forskydning mellem skatteåret og det kommunale budgetår.

Under henvisning til de budget- og regnskabstekniske vanskeligheder, der ville opstå ved denne forskydning, anmodede de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner i en fælles henvendelse af 21. januar 1969 om tilladelse til at henføre det fulde skatteprovenu fra et kalenderår til det regnskabsår, der begynder den 1. april i kalenderåret.

I skrivelse af 12. februar 1969 godkendte indenrigsministeriet denne ændring, men henledte samtidig opmærksomheden på, at godkendelsen ikke ville indebære nogen ændring af kildeskattelovens udbetalingsterminer.

Som følge af denne ændring optager kommunerne på budgettet det skattebeløb, der forventes indbetalt af skatteyderne i det kalenderår, hvori det pågældende regnskabsår begynder den 1. april, men da kommunerne, som følge af reglen i kildeskattelovens § 64, stk. 2, i januar kvartal

får udbetalt tolvtedele fra kildeskattedirektoratet på grundlag af budgettallet for det regnskabsår, der slutter den 31. marts i det pågældende kalenderår, vil der i perioder med stigende kommunal skatteudskrivning opstå et tilgodehavende hos kommunerne vedrørende januar kvartal, uanset at kommunerne iøvrigt har vurderet skatteydernes indkomster realistisk. Dette tilgodehavende er hidtil udbetalt i november måned i det følgende kalenderår samtidig med det forskelsbeløb, der opstår ved, at skatteydernes indkomster har vist sig større end skønnet af kommunalbestyrelserne.

Lovforslaget vedrører alene en udskydelse af den del af forskelsbeløbet, der skyldes undervurdering af indkomsterne, og man finder intet grundlag for samtidig at foreslå en fremrykning af udbetalingstidspunktet for beløbet vedrørende januar kvartal. En sådan fremrykning ville som anført i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 16 være ensbetydende med en væsentlig og uønsket forbedring af kommunernes finansielle stilling. Hertil kommer, at statskassens udbetalinger og den dermed forbundne forøgelse af likviditeten i forvejen er af betragtelig størrelse netop ved finansårets begyndelse.

Til den foreslåede ordning, hvorefter også en eventuel tilbagebetaling af forskelsbeløb fra kommunerne til statskassen fordeles over en 3-årig periode, bemærkes, at en sådan ordning som nævnt i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 16 vil indebære en risiko for, at kommunerne gennem en overvurdering af deres indkomstskattegrundlag etablerer en kredit hos staten, der kunne gå ud over de fastsatte lånerammer. Man finder derfor ingen anledning til at imødekomme forslaget.